Історія Марини Шажко – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Сила добра та єдності»

Усе життя Марини Володимирівни Шажко — це уроки не лише з її шкільного предмета, а й головного життєвого іспиту — на людяність, доброту та милосердя. Учителька англійської мови з Бахмута, яка щодня відкриває для своїх учнів світ знань, водночас є очільницею ГО «Бахмутське товариство захисту тварин «Лада». Поєднуючи педагогічну працю із зоозахисною діяльністю, вона на власному прикладі доводить: справжня сила полягає в здатності захищати тих, хто не може про себе подбати сам.

Життєвий шлях Марини Володимирівни як зоозахисниці розпочався понад 15 років тому. Усе почалося з мрії небайдужих людей змінити світ на краще. Першим кроком був майданчик для стерилізації та допомоги безпритульним тваринам на занедбаному бахмутському пустирі. Ті, хто залишився поруч із нею, збудували справжній «дитячий будинок для собак», де кожен отримував тепло, догляд і безумовну любов.

У 2022 році цей Всесвіт опинився на лінії вогню. З початком повномасштабної війни, коли Бахмут щодня здригався від вибухів, Марина Володимирівна та її команда трималися за рідну землю до останнього. Вони запасалися кормами й ліками, годували не лише своїх підопічних, а й залишених у місті тварин, роздавали допомогу опікунам. Однак прямі прильоти на майданчик та загибель тварин стали сигналом, що треба евакуюватися.

Зберегти життя 145 чотирилапих мешканців притулку стало головною місією Марини Володимирівни. У вересні 2022 року відбулася складна евакуація. Новим прихистком для бахмутської «Лади» стало село Вільне Дніпропетровської області. Старий занедбаний корівник посеред поля став точкою відліку нового життя.

Завдяки непохитній вірі Марини, організації зборів та підтримці небайдужих бахмутян, благодійних фондів та волонтерів, лише за один рік занедбану будівлю вдалося перетворити на дім для понад 200 собак, евакуйованих із найгарячіших точок Донеччини (Часів Яр, Торецьк, Красногорівка) та інших прифронтових регіонів.

Сьогодні Марина Володимирівна щодня поєднує викладацьку роботу з важкою працею в притулку. Її день починається з турботи про тварин, аптек, закупівлі ліків та онлайн-уроків. Вона є рятівницею сотень життів. Завдяки її діяльності притулок «Лада» став осередком єднання всієї

бахмутської громади у вимушеній евакуації. Її приклад надихає не лише дорослих, а й молодь.

До допомоги притулку активно долучаються учнівські та педагогічні колективи релокованих закладів освіти (зокрема, Дніпровського, Черкаського та Обухівського ліцеїв), а також молодіжні активісти й школярі з різних куточків України. Молодь проводить збори, організовує акції та особисто привозить допомогу чотирилапим. Функціонування осередку повністю залежить від пожертв і благодійних внесків. Щомісячний бюджет виживання та догляду (харчування, медикаменти, оплата охорони, комунальні витрати) становить близько 100 тисяч гривень.

За волонтерську діяльність, порятунок життя безпритульних тварин в Україні, Марина Шажко відзначена Всеукраїнською зоозахисною премією 2024 — щорічною національною відзнакою, заснованою Всеукраїнським гуманістичним рухом UAnimals та міжфракційним об'єднанням «Гуманна країна».

Марина Володимирівна — це приклад незламної української жінки, яка зберігає гідність, дарує надію і своїми щоденними вчинками об'єднує громаду, доводячи: там, де є доброта, завжди оживають душі.